

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/103/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315203799
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8315203799.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Gabriely Vílágiovej, v právnej veci žalobcu I. Q., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt C. XXXX/X, J., zastúpeného JUDr. Janou Šepelovou, advokátkou so sídlom v Humennom, Štefánikova 17, proti žalovanému N. E., nar. XX.X.XXXX, pobyt V. X, zastúpenému JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom so sídlom Humenné, Námestie Slobody 25, o náhradu škody s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné z 3.12.2017 č.k. 18C/206/2015 - 126 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 2.600,- eur s prísl. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že nebolo sporné, že dňa XX.XX.XXXX žalovaný fyzicky napadol žalobcu, čo je zrejme z právoplatného rozhodnutia vydaného v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 1T/55/2012. Žalobca bol od XX.XX.XXXX do XX.X.XXXX dočasne pracovne neschopný. Žalobca opakoval ročník na vysokej škole v šk. roku XXXX/XXXX a dôvodom opakovania ročníka bola jeho práceneschopnosť počas skúškového obdobia v zimnom semestri akademického roka XXXX/XXXX a nepovolenie predĺženia skúškového obdobia. Je tiež zrejme, že vysoká škola, ktorú žalobca navštevoval, nepriznala žalobcovi sociálne štipendium práve z dôvodu, že v nasledujúcom roku žalobca prekročil štandardnú dĺžku štúdia. Uzavrel, že konanie žalovaného, ktoré je popísané v skutkovej vete trestného rozsudku, následná práceneschopnosť žalobcu a nezískanie dostatočného počtu kreditov na riadne ukončenie ročníka v dôsledku pretrvávajúcej práceneschopnosti až do konca skúškového obdobia z dôvodu fyzického napadnutia žalovaným, predstavuje príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody u žalobcu. Fyzické napadnutie žalobcu žalovaným bolo príčinou vzniku škody. Iná príčina nebola žalovaným preukázaná a žalovaný nepreukázal, že by škoda nastala aj bez jeho konania. Nestotožnil sa s názorom žalovaného, že škoda bola spôsobená aj zavinením žalobcu, a preto neznížil nárok žalobcu na náhradu škody. Poukázal na vykonané dokazovanie, keď je zrejme, že fyzickému útoku zo strany žalovaného predchádzalo slovné nedorozumenie medzi žalobcom a sestrou žalovaného, avšak ani slovné nerozumenie nemôže byť ospravedlniteľným dôvodom takéhoto fyzického útoku, akého sa dopustil žalovaný. Poukázal v tejto súvislosti aj na výpovede svedkov v trestnom konaní. Žalobe žalobcu

o náhradu škody preto v zmysle uvádzaných dôvodov vyhovel, príslušenstvo pohľadávky odôvodnil § 517 Občianskeho zákonníka a o trovách strán sporu rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zrušiť, vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žaloba bola zamietnutá a uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Poukazuje na to, že naďalej trvá na spoluzavinení žalobcu a na aplikácii § 441 a § 450 OZ. Je toho názoru, že bolo potrebné skúmať aj spoluzavinenie žalobcu, čím došlo ku škode na strane žalovaného. Ako dôkaz navrhuje pripojiť trestný spis Okresného súdu Humenné sp. zn. 1 T/55/2012, v ktorom sa nachádzajú dôkazy preukazujúce tvrdenia žalovaného. Súd pochybil, keď nezohľadnil mieru spoluzavinenia poškodeného žalobcu pri spôsobení škody na jeho zdraví. Ďalej uvádza, že predmetný skutok sa stal v decembri XXXX, teda v čase zimného semestra a žalovaný podotýka, že približne po dvoch tretinách skúškového obdobia. Žalobca v januári požiadal o predĺženie skúškového obdobia, jeho žiadosť bola zamietnutá. Podľa žalovaného žalobca nepostupoval správne, keď sa voči zamietavému stanovisku univerzity nebránil. Je taktiež pravdou, že pokiaľ bol žalobca na začiatku skúškového obdobia zimného semestra, mal by so zodpovedným prístupom študenta získať viac ako polovicu kreditov za príslušný semester. Samotný prístup žalobcu k štúdiu, jeho nečinnosť po tom ako mu univerzita podala zamietavé stanovisko k žiadosti o predĺženie štúdia, odzrkadľujú jeho nezáujem, či nečinnosť ako študenta k plneniu si školských povinností. Je toho názoru, že žalobca v školskom roku XXXX/XXXX ako študent 3. bakalárskeho ročníka H. univerzity v E., neprejavil záujem a aktivitu k úspešnému ukončeniu 3. ročníka prvého stupňa vysokoškolského štúdia, keď posledný ročník prvého stupňa vysokoškolského štúdia je skôr zameraný na letný semester, na jeho ukončenie bakalárskou prácou. Nesúhlasí s tým, že nemožnosť ukončenia posledného ročníka prvého stupňa vysokoškolského štúdia u žalobcu je len zavinením žalovaného. Myslí si, že žalobcovi nič nebránilo vykonať skúšky prevažne v prvom období skúškového obdobia, a teda pred skutkom a nespoliehať sa na to, že skúšky a dostatočný počet kreditov získa ku koncu skúškového obdobia. Poukazuje na lekárske správy v súvislosti s utrpým zranením žalobcu, žalobcovi nebolo priznané ani sťaženie spoločenského uplatnenia. Podľa žalovaného neexistovali u žalobcu žiadne obmedzenia, ktoré by mu bránili v riadnom štúdiu. Súd sa nezaoberal tým, či v zimnom semestri vykonal žalobca všetky povinné skúšky, ktoré bolo možné vykonať len predmetnom semestri alebo ich bolo možné vykonať aj v letnom semestri. Poukazuje ďalej na rozhodnutie o prijatí na vysokoškolské štúdium na H. v E. XXXX/XXXX, ktorým bol žalobca prijatý na dvojročné inžinierske štúdium v dennej forme v tomto akademickom roku v študijnom programe N. X. s odôvodnením, že v rámci prijímacieho konania žalobca splnil podmienky stanovené univerzitou. Žalobca teda mohol riadne pokračovať v druhom stupni vysokoškolského štúdia v akademickom roku XXXX/XXXX v tomto študijnom programe bez opakovania ročníka a bez predĺženia štandardnej dĺžky štúdia. Žalovaný tiež nesúhlasí s rozhodnutím o priznaní nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100% žalobcovi. Myslí si, že je na mieste aplikovať § 257 CSP z dôvodu zlej finančnej situácie žalovaného.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Čo sa týka tvrdení miery spoluzavinenia zavinenia žalobcu má za to, že táto námietka zo strany žalovaného nie je dôvodná. V priebehu trestného konania nebolo zo strany žalovaného nijaké spoluzavinenie žalobcu namietané a toto nebolo orgánmi činnými v trestnom konaní či súdom v trestnom konaní preukázané. Súd prvej inštancie sa oboznámil s trestným spisom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/55/2012. Je podľa jeho názoru nepravdivé a zavádzajúce tvrdenie žalovaného aj v otázke záujmu žalobcu o úspešné ukončenie tretieho ročníka prvého stupňa vysokoškolského štúdia riadne, bez prekročenia štandardnej dĺžky štúdia. Žalovaný spôsobil žalobcovi úmyselné poškodenie zdravia v decembri XXXX, teda v čase letného semestra. V januári XXXX žalobca požiadal o predĺženie skúškového obdobia, keďže pre zlý zdravotný stav sa nemohol pripravovať na skúšky, avšak zo strany bola jeho žiadosť zamietnutá. To, že žalobca pristupoval k štúdiu a povinnostiam zodpovedne vyplýva aj z toho, že ku dňu XX.X.XXXX, keď vlastne skúškové obdobie len začalo, mal získať už 14 kreditov, čo je takmer polovica z celkového počtu 30 kreditov za zimný semester. Ak by žalovaný nespôsobil žalobcovi svojim konaním takéto závažné poranenia, absolvoval by všetky skúšky a prípravy riadne ako v predchádzajúcich rokoch. Zdôrazňuje tiež je jednou z podmienok na nástup na druhý stupeň vysokoškolského štúdia je ukončenie bakalárskeho štúdia, čo však z dôvodu ublíženia na zdraví žalobcu žalovaným nemohlo byť splnené v danom akademickom roku, na čo v konaní poukazoval.

5. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu

predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného opodstatnené nie je.

6. Je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil, o veci následne správne rozhodol a skutkové zistenia prvoinštančného súdu majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

7. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

8. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten kto preukáže, že škodu nezavinil.

9. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

10. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda, a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

11. V konaní nebolo sporné, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 28.5.2012 č. k. 1T/55/2012 - 154 uznaný vinným, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX:XX hod. v J., v blízkosti nočného klubu Y. po predchádzajúcom slovnom nedorozumení za prítomnosti ďalších najmenej 2 osôb, fyzicky napadol žalobcu spôsobom, že ho päšťou ľavej ruky udrel do oblasti tváre, následkom čoho žalobca spadol na zem, kde ho ešte raz kopol do oblasti tváre, čím svojim konaním spôsobil žalobcovi zlomeninu uhla sánky vpravo s posunom, zlomeninu zuba 48, pohmoždenie tváre vpravo ľahkého stupňa a pohmoždenie dlane oboch rúk ľahkého stupňa s dobou liečenia, práceneschopnosti a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 7 - 8 týždňov. Týmto konaním žalovaný inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil mu ťažkú ujmu na zdraví, dopustil sa tohto konania fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.5.2012.

12. Žalobca bol v akademickom roku XXXX/XXXX študentom 3.ročníka H. univerzity v E., X. N., jeho práceneschopnosť v dôsledku uvedeného poškodenia zdravia trvala od XX.XX.XXXX do XX.X.XXXX (s hospitalizáciou v čase od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX).

13. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Škodou je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Skutočnou škodou je zmenšenie majetku poškodeného, prípadne náklady potrebné na to, aby sa dosiahol predchádzajúci stav. Príčinná súvislosť ako jedna zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť bezprostredný (priamy). Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Pokiaľ ide o zavinenie, toto môže byť úmyselné alebo nedbanlivostné a má charakter subjektívny.

14. Z právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Humenné vydaného v konaní sp. zn. 1T/55/2012 nesporne plynie, že žalovaný dňa XX.XX.XXXX fyzicky napadol žalobcu a spôsobil mu škodu na zdraví vo vyššie spomínanom rozsahu a týmto rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal je súd v zmysle § 198 Civilného sporového poriadku viazaný. Aj odvolací súd konštatuje, že v konaní nebol preukázaný dôvod pre prípadnú aplikáciu ust. § 441 Občianskeho zákonníka tak, ako to navrhuje žalovaný. Je totiž zrejmé, že súd prvej inštancie sa oboznámil aj so spisom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/55/2012 a ani z jeho obsahu nevyplývajú také podstatné okolnosti, ktoré by preukazovali namietané spoluzavinenie žalobcu pri konflikte so žalovaným. Aj v trestnom konaní bolo zistené, že fyzickému útoku zo strany žalovaného predchádzalo slovné nedorozumenie medzi žalobcom a sestrou žalovaného a súd prvej inštancie správne poukázal na neprimeranú reakciu žalovaného k tejto situácii.

Je totiž zrejmé, že po údere päťou do oblasti tváre žalobcu a po jeho páde na zem ho žalovaný ešte raz kopol do tvárovej časti hlavy a spôsobil mu popísané zranenia.

15. K poškodeniu zdravia žalobcu v dôsledku konania žalovaného došlo v období zimného semestra akademického roka XXXX/XXXX štúdia na H. univerzite v E., X. N.. Ako už odvolací súd uvádzal, žalobcova práceneschopnosť z dôvodu utrpeného zranenia trvala od XX.XX.XXXX do XX.X.XXXX, keď harmonogram fakulty v tomto akademickom roku vymedzoval skúškové obdobie zimného semestra (v ktorom žalobca ku dňu XX.XX.XXXX mal získaných 14 kreditov z celkového počtu 30) do 3.2.2012. Žalobca v dôsledku týchto zdravotných dôvodov (sánka fixovaná dentálnymi dlahami, problémy s rečou, časť skúšobného obdobia strávená v hospitalizácii) požiadal o predĺženie skúškového obdobia. H. univerzita v E., X. N. tejto žiadosti žalobcu nevyhovela a z jej vyjadrenia v konaní je tiež zrejmé, že v prípade nezískania dostatočného počtu kreditov študentom v danom akademickom roku, tento má možnosť pokračovať v ďalšom roku štúdia a kredity získať v nasledujúcom roku štúdia opakovaným absolvovaním týchto predmetov. Skutočnosť, že žalobca sa nebránil proti rozhodnutiu H. univerzity v E., nemá vplyv na iné posúdenie veci a ani žalovaný v odvolaní neuvádza relevantné dôvody, pre ktoré má byť toto rozhodnutie neopodstatnené. Žalobca následne ukončil vysokoškolské štúdium H. univerzity v E. v študijnom programe prvého stupňa N. H. v nasledujúcom akademickom roku XXXX/XXXX (X.rok štúdia), čím prekročil štandardnú dĺžku tohto štúdia o jeden rok. Z tohto dôvodu žalobcovi vznikla povinnosť zaplatiť školné vo výške 900,- eur za prekročenie štandardnej dĺžky štúdia v akademickom roku XXXX/XXXX a zároveň mu nebolo priznané požadované sociálne štipendium za obdobie tohto ďalšieho akademického roka (stanovisko H. univerzity v E. z XX.XX.XXXX, § 92 ods. 6, § 96 ods. 2 písm. d/ zákona č. 131/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov).

16. Všetky tieto okolnosti a dôkazy vykonané v prejednávanej veci súd prvej inštancie správne vyhodnotil a podobne správne rozhodol o uplatňovanom nároku žalobcu po zistení, že sú splnené predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorá v dôsledku jeho konania žalobcovi vznikla. Správne je aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania a ich náhrade v závislosti od výsledku konania o veci samej. Je potrebné zdôrazniť, že zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane alebo strane, ktorej to priamo priznáva zákon náhradu tých trov, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusela uhrádzať, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok. Táto zásada sa neuplatní iba vtedy, ak sú splnené podmienky pre postup podľa § 257 CSP. Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje v odvolaní všeobecne na svoju finančnú situáciu, čo pre záver o dôvodnosti aplikácie § 257 CSP bez ďalšieho nepostačuje. Žalobca sa v tomto konaní domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla na zdraví a čo do základu žalovaného nároku bol plne úspešný. Vzhľadom na uvedené považuje odvolací súd aj výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania za vecne správny.

17. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 CSP.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, 2 CSP. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov tohto štádia konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).